indigēt. nō aīo. ¶ Qui semetipos ab
negant ꝓpt̄ xp̄m: aī vtute ipsam
suā supant nam. Di em dilectio q̄
fortis est ut mors: nō solū illicita
desideria. verūetiā ipos nāles et
corpales plexaz extinguit affectq.
In primitiā quippe ecclā. tāta eāt
grē spūalis habūdancia. ut nō so
lū modico ꝓtenti essent: sz hī ipm
qd̄ nichil habebāt. p sūmis diui
cijs deputarēt. Vnī apl's ait. Nichl'
habētes: et omā possidētes. Hic etc
quidā viu sciūs ait. Suffiebat
nobis paupētas nrā: ut diuicie
cōputarēt. Ite apl'is. Magnq̄ igit
gstus est: pietas cū sufficiēcia. Ha
bentes igit̄ victū et quibq̄ tegam:
hijs ꝓtenti simq̄. In huiūmōi non
debemq̄ cō attendē voluptē tēnis:
sz valitudinē natē. polq̄ em appe
tit carnalis volūtas: q̄ necessitas.
¶ Vt obiēē eo qd̄ dicit. ut vnicuiq̄
qd̄ opq̄ est tribuat̄. iste modq̄ huād
est. q̄tenq̄ sic nūtriat̄ corpq̄. ut seruiat: et itez sit ipm̄ primat̄ ut non
supbiat: sic sēt̄ncē ncēitas nate:
ut abscindat̄ supfluitas ꝓpie.
Sequit̄. ¶ Qui aliq̄d habebāt i
seculo: qn̄ ingressi sūt mōsterium.
libenē velint illud esse cōē. ¶ De
duobz q̄ relinq̄da sūt ꝓpt̄ xp̄m.
Hoc fecerūt p̄mitē. vij Cap.
Ecclē fīēs. Dignū em̄ eis vi
debatur. ut qui cōem habebant
grām. cōem hrēnt et ꝑ sbām: et
quibz vnq̄ erat sp̄r. vnq̄ esset et
supplis. Bene aūt adduū est libēt.
qz hylarē datorē diligit deq̄. Libēt
debemq̄ ērena dare: ut possimq̄ ce
lestia ꝓpare. Regnū em̄ celoz tm̄
valet: q̄ tū habes. Nichl vilq̄ cū
emit̄: nichl carius cū possidetur.
Duo sūt q̄ relinq̄ oportet ꝓpt̄ deū.
facultatē scilicet possidēdi: et volū
tatē habēdi. Hoc est q̄ dōs aut m
ewāgelio. ¶ Qui nō renūciauit oī
bz q̄ possidet: nō pt̄ meq̄ ēe discipl's.
Et itez. ¶ Si vult veīre post me:
abneget semetipm̄. Illud ptinet
ad substāciā: hoc ad volūtatem.
Non em̄ sufficit exterior̄ relinq̄re
substāciā: nisi interior̄ abscīdam.
quippe ēciā. Vn̄ et subdit̄. ¶ Qui
at nō renūciabant: nō ea grāt̄ i mōstio.
q̄ nec foris hrē potuerūt.

De voluntate hōdi relinqēda:
vnj. Capl'm.

Ecciā illi qui nichil hēbāt foris.
habēt intq̄ qd̄ relinq̄re pnt
ꝓpter deū: scilicet volūtatē hōdi.
Vn̄ sp̄tū est. Nō quipiscēs. polq̄
em̄ attēdit deq̄ affēm. q̄ censum.
Hinc p̄sapiam dicit. Fili da mi cor
tuū. Nō vtiqz fieri nō pt̄: ni pūs
carnalis appetitq̄ ēsecet̄. Domū q̄
iubem̄ habita deserē: deinde ērena
nō grē: ut p̄gmodū liberi ad ce
lestia possimq̄ anhelāē. Et ne vi
deret̄ pauperibq̄ soli qui ad xp̄m
gūtunt̄ necēia non debē mīstrari.
qz nichil grē i mōstio p̄cipunt̄.
subūectū est. ¶ Sz tm̄ eoz ēfinitati
qd̄ opq̄ est tribuat̄: ecciā si paup
tas eoz qn̄ foris erāt. nec ipā ne
cessaria potent̄ ināēre. ¶ Qz oes
hui dei viuē debēt de ānona xp̄i.
Sive em̄ diuites sint. ix. Cap.
sive pauperes. sive nobiles.
sive ignobiles. quicūqz accēdūt
ad huiutē xp̄i: iustū est ut viuāt
de ānona xp̄i. Dignq̄ est eī opa
riq̄ mercē sua. ¶ Nō tū ideo putēt
se esse felices. quia inuenerī victū et
tegumētū: quale foris inuēmē nō
potuerūt. ¶ De illis qui reli
gionē intrant non tam ꝓpter
anime salutē q̄ corporis necē
tatem. x. Capl'm.

Multi eī ad gūsionē veniunt.
nō tam ꝓpt̄ anime salutē: q̄
ꝓpter corpis necessitatē: qui nō deū
colūt. sz ventrē suū. De quib̄ apl'is
ait: qz hoc deus vēter est. De clibz
dicit dōs i ewāgelio. Amen dico
vobis: ēritis me. nō qz vidistē sig
na. sz qz māducastis ex panibus
meis. Hoc tota ītencio est atq̄ felic
tatis: ut bn̄ pastant̄. bn̄ vestiant̄
et bn̄ sit eis tpalit̄. Et quia ērena
appetūt: celestibz p̄uant̄. Recepe
rūt em̄ sicut dōs aut mercedem suā.
Vn̄ sūmope nob̄ cauendū est: ne
tpalibz mhēam̄q̄ lōnis. Ideo pb̄.
nos admonet dicēs. Diuitie si
affluāt: nolite cor apponē. Terē
na quidē i vsū nob̄ esse debēt: cele
stia i desiderio. Est at̄ quedā adm
rabilis et magna multitudo dul
cedinis dei: quā abstōdit timēti
bz se. De qua sp̄tū est. q̄a oculus
non vidit. nec auris audiuit. nec
i cor hōmis ascēdit: q̄ ꝓparauit deus
diligētibz se. Vn̄ ꝓpha. Hagalbm̄
tquit cū apparūt gl'a tua. Illa q̄
sanctas: debz esse nrā felicitas.
Sequit̄. ¶ Nec erigāt cervicem.
qz sociāt̄ eis ad quos foris accedere
non audebāt̄. sz sursū cor habeāt.
et ērena vana non q̄rant: ne in
piāt mōstia diuitibz esse vtilia n̄
pauperibz. si diuites illic hiūliant̄.
et pauperes illic inflantur.

Quibz vtilis sit religio et qbz
inutilis: xi. Capl'm.

Qui ēcē erigē: signū est sup
bie. Hi supbis angelis non
fuit vtile celū: q̄stat qz supbis ho
mīb̄z nō erit vtile monasterū.
Et si sūb sit locq̄. si sūb sit hītib.
si scā opa videant̄: totū ex vicio
supbie inutile hēt̄. Supbia em̄
casum hz. Ideo scūs dauid orat.
ad dōm. ut nō veīat ei pes supbie.
quia ibi cecidit qui opant̄ iniq̄
tatē: expulsi sūt nec potuerūt stāē.
Quo ꝓta hiūlibz vtilia sūt mo
nasteria. ꝓpt̄ em̄ sūt habilis dei:
sicut sp̄tū est. Docebit mites
vias suas. Et itez. Qui emittit
fōtes i vallibz: id est gratiā suā
p̄stat hiūlibz. Ipi quidem bona q̄
facīt nō amittūt: q̄a custodem
virtūtū hiūlitatē non deserūt. Et
q̄a iuxta ewāgeliū venībūt in
nouissimo loco. et secundū ꝓphām
eligūt abiecti esse i domo dei: ideo
ab ipso celesti dōo merēt̄ exaltari.
sicut sp̄tū est. Omīs qui se eral
tat hiūliabit̄: et qui se hiūliat
exaltabit̄. Et itez. Supbis resistit
deus: hiūlibz at̄ dat̄ gratiā. Sequit̄.
¶ Riūsq̄ ecciā illi qui aliquid esse
videbant̄ in sclo: nō heant fastidio
frēs suos. q̄ ad illā scām societatē
suā ex pauptate venerūt. Magis
aut̄ studeant: nō de parentum
diuitū dignitate. sz de pauperū
frīm societate gl'ari. ¶ De supbia
carnali vitanda: xij. Capl'm.

Sūmope cauē debēt frēs. ut q̄
ad sanctā societatē et cōem
vitā venerī. ut nō habeat alter
alterū fastidio. q̄a eo dicor fuit.
ul' nobilior sive sapiēcior: qm̄ sic
dicit apl'is. Ifīma mūdi elegit deq̄.
et ignobilia et ꝓtēptibilia: ut nō
gl'etur oīs caro i gspcū eiq̄. Scilicet
neqz potēs i potencia sua. neqz
sapiēs i sapia sua. neqz diues i
diuicijs suis. Nō em̄ est p̄sonaz
acepīo apud deū. Sed idem dōs oīm:
diues i omēs qui īuocant illum.
Bene at̄ nō de pnti diuitū dig
tate. sz de societate pauprm frīm
p̄opmur gl'ari: qm̄ ipse q̄ diues
est i gl'a sua paup frēs est pro
nobis: et nō diuitibz. sz paupibz
dignatq̄ est sociari. Vn̄ et nos
pauperes simq̄ ꝓpt̄ xp̄m: qm̄ pau
pibz pmissū est regnū celoū.
Gl'ari quidem de diuicijs ptinet
ad vanitatē mūdi: de paupta
te vō gl'iari ptinet ad bēitudinē
Sequit̄. ¶ Nec extollant̄ si cōi vte
aliquid de sūb facultatibz ꝓtule
rīt: nec de sūb diuicijs magis
supbiāt. quia eas mōasterio p
ciunt̄. q̄ si eis i sclo fruerentur.

De supbia spūali fugienda.
xiij. Capl'm.

Ex p̄cedenti sentēcia et ea q̄
subsequit̄ nob̄ duo gnā sup